

நாடக் கவிமணி எம்.வி. கிருஷ்ணாழ்வார்

இசை நாடக மேதை

எம்.வி.கிருஷ்ணாழ்வார்:

தமிழர்களின் கலைகளில் நாடகம் முக்கிய மான இடம் கொண்டிருக்கிறது.

நடனம், இசை, இலக்கியம், ஓவியம் என்னும் அத்தனை துறைகளும் சங்கமிக்கும் ஒரு துறை நாடகம்.

கட்புல, செலிப்புலக் கலையான நாடகம், ஆடுகளம், என்ற வரையறைக்குள் மக்களின் ரசனையை ஈர்ப்பதால் மக்களுடன் நேரடியான தொடர்பு கொண்டிருப்பது நாடகம்.

அண்ணாவி மரபு எனப்படும் இசைநாடகம் அரங்கியிலில் ஒரு பிரிவாகும். கொட்டகைக் கூத்து, ஸ்பெஷல் நாடகம் என்னும், இன்னும் பல பெயர்களால் இசை நாடகம் மக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றிருந்தது. இந்த இசை நாடகம் பார்ஸி மரபு ஸ்பெஷல் நாடகத்தை மூலமாகக் கொண்டு வளர்ந்த ஒன்று. பம்பாயின் இந்த பார்ஸி நாடக மரபு, சங்கர தாஸ் சுவாமி போன்ற - ஈழத்துக்கு வந்து நாடகம் மேடையேற்றும் தென்னிந்தியக் கலைஞர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அரங்கியல்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி நாடகளிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரும் நாடகக்குழுவினரே நாடகம் மேடையேற்றிக் கொண்டிருந்தனர். இந்தியாவில் பெயர் பெற்ற நாடகக்காரர்கள் எல்லாருமே யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகம் மேடை ஏற்றினால் தான் அவர்களுக்கும் ஒரு மதிப்பும் திருப்தியும் உண்டாகிறது. அப்படி வந்து நாடகம் போடும் அவர்களுடன் சேர்ந்து நடிக்கவும், பிறகு தனியாகவே நாடகங்களை அவர்களுக்குப் போட்டியாக மேடை ஏற்றவும் நம்மவர்கள் துணிந்தனர்.

18 ஆம் நூற்றாண்டின் கடடசிக்கூறிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரையும் (1819 - 1960) இசைநாடகம் தமிழ் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது.

இந்தக் காலப்பகுதியின் முக்கியஸ்தராக திகழ்ந்தவர் எம்.வி. கிருஷ்ணாழ்வார். இசை நாடகத்துறையில் ஒரு நடிகராக, பாடகராக, அண்ணாவியாக, இசை அமைப்பாராக, அரங்க நிர்வாகியாக பல பரிமாணங்களுடன் ஒரு அரை நூற்றாண்டு காலம் பணியாற்றி யவர் இவர்.

தன்னுடைய சிறுவயதிலிருந்தே இந்திய நாடகக்காரர்களின் நாடகங்களை முன்வரிசையில் அமர்ந்து பார்த்து ரசித்து, அவர்களுடன் பேசிப் பழகி அவர்களது நாடகங்களில் சேர்ந்து நடித்து தன்னைப் புடம்போட்டுக் கொண்ட கிருஷ்ணாழ்வார், யாழ்ப்பாணக் கோவில்களில் திருவிழாக்காலங்களில் வளரிதிருமையில் கண்ணகி, அல்லி அர்ச்சனா, சத்தியவான் சாவித்திரி, பவளக் கொடி நல்ல தங்காள், அரிச்சந்திரா, சாரங்கதாரா போன்ற நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்து நடிகர்களைக் கொண்டு மேடை ஏற்றி இருக்கின்றார்.

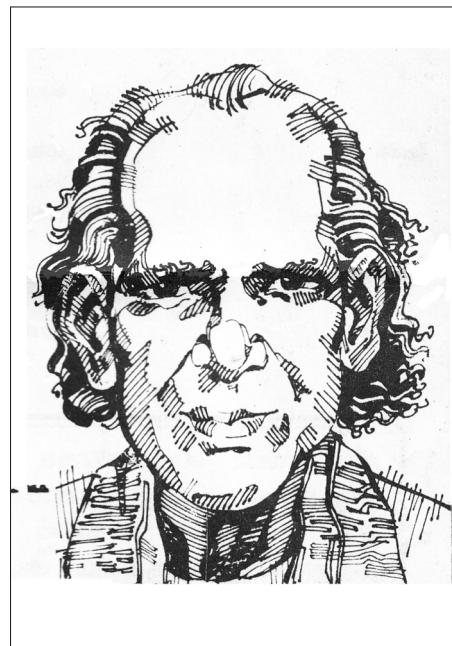
கிருஷ்ணாழ்வாரின் முதல் மேடைத்தோற்றும் ‘சுபத்திரா திருமணம்’ நாடகம் விற்பனை உட்படிப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து நாடகம் போடு பவர்கள் தனியாகவும் ஈழத்தவர்கள் தனியாகவும் நாடகம் ஆடும் நிலைமை ஏற்றத்தாழ 1918, 1919, 1920 காலங்களில் உருவாயிற்று.

இந்தத் தனிநாடக உருவாக்கத்திலும் கிருஷ்ணாழ்வாருக்கு முக்கிய பங்கிருக்கிறது.

நடிகர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது - உருவாக்குவது, அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவது, நாடகக் கலைமீது அவர்களை நாட்டம் கொள்ள செய்வது, நாடகப் பிரதி தயாரிப்பது, பாட்டெழுவது, அரங்க முகாமைத்துவம் என்று அதற்குள்ளேயே ஜீவிக்கும் ஒரு கலைஞராக வாழ்ந்து மறைந்தவர், இந்த நாடகக் கவிமணி.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடமராட்சியில் காரவெட்டி மேற்கில் 1895ஆம் ஆண்டு பிறந-

பலத்தவை பல ஊர்களில் மேடையேறிய சுபத்திரா கல்யாணம் கிருஷ்ணாழ்வாருக்கு பெரு மதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

வடமராட்சியின் நெல்லன்டையில் சுபத்திரா கல்யாணம் நடப்பதை அறிந்த கிருஷ்ணாழ்வாரின் மாமனார் மறுமகனின் நடிப்பைப் பார்க்கும் ஆர்வத்தில் நாடகம் பார்க்க வந்தமர்ந்து கொண்டார்.

இதற்கு முன் அவர் மறுமகனின் நாடகம் எதையும் பார்த்தவர் அல்லர். இதுவே முதல் தடவை.

ஆர்வத்துடன் அமர்ந்திருக்கின்றார். நாடகம் தொடங்கி போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. மறுமகனைக் காணவில்லை. பொறுமை இழந்த அவர் மெதுவாகப் பக்கத்திலிருப்பவரிடம் கேட்கின்றார் ‘தமிழ் எனது மறுமகன் ஆழ்வார் நடிப்பதாகக் கூறினார்கள்... ஆளைக் காணவில்லையே என்று. ‘என்ன அண்ணை நாடகம் பார்க்கின்றிருக்கள்... சுபத்திரையாக நடிப்பவர் தானே ஆழ்வார்...’’ இல்லை தமிழி அது யாரோ இந்திய நடிகை என்றல்லா நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன் என்றாராம்.

தனது உறவினர்களையே ஏழாற்றும் அளவுக்கு அந்தப் பாத்திரமாகவே மாறிவிடும் நடிப்புத் திறம் கொண்டவர் இவர்.

ஆழ்வார் என்ற இவருடைய பெயர் கொஞ்சக் காலம் சுபத்திரையாழ்வார் என்றே வழங்கி வந்தது.

கம்பராழ்வார் என்றும் இவர் அழைக்கப்பட்டார். இவரே மேடையேற்றிய அம்பிகாவதி நாடகத்தில் அம்பிகாபதியின் தந்தையான கம்பரின் வேடமேற்று நடித்திருந்தார். பாகவதர் போன்ற அவருடைய தலை முடியும் முக லாவண்யமும் கம்பர் என்கின்ற அந்த மகாகவிக்கு உயிர் கொடுத்தது.

இவரே ஒரு கவிஞர் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

கவிஞர், கம்பர் வேடமேற்று நடித்து பெயர் பெற்றதால் கம்பராழ்வார் என்றும் இவரை அழைத்தார்கள்.

‘அண்ணாவியாரை நினைவு கூருதல் என்பது பலவேறு மட்டங்களில் வைத்துச் செய்யப் படவேண்டியது.

நாடகக் கலைஞர், என்னும் அரங்கியல் செய்ர்பாகுஞக்கு அப்பால் ‘கரவெட்டியின் ஆஸ்தான கலைஞராக அவர் பெற்றிருந்த இடம் முக்கியமானது’ என்றெழுதுகின்றார் முறையில் கொடுத்தார்.

ஒரு கவிமணியான கிருஷ்ணாழ்வார் கம்பராகப் பிரகாசித்தில் ஆச்சரியில்லைத்தான்.

கம்பராழ்வார் என்னும் சிறப்பு பெயரை அவருக்கு கொடுத்த நாடகம் அறியாத ரசிகர்கள் ஆழ்வார் மிட்டு வரவேற்றுக் குதுகலித்தனர்.

சுபத்திரையாழ்வார், கம்பராழ்வார் என்றெல் லாம் அழைக்கப்பட்டாலும் இன்றுவரையும் ஆழ்வார் என்னும் அவருடைய பெயருடன் இணைத்திருப்பது கிருஷ்ணாழ்வார் என்னும் நாமமே.

அக்காலத்தில் நெல்லன்டை அம்மன் கோவிலில் மாசிமாதம் தொடக்கம் வல்லிபுரக்கோவில் திருவிழா தொடங்கும் புரட்டாசி வரை ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் நேர்த்திக் கடனுக்காக ஊர் மக்களால் நாடகங்கள் ஆடுவிக்கப்படுவது வழக்கம். வல்லிபுரக் கோவில் திருவிழா தொடங்கிவிட்டால் நெல்லன்டை அம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் நாடகத்தை வல்லிபுர ஆழ்வார் அம்மனுடன் சேர்ந்தமர்ந்து பார்ப்பதாக அவ்வுர் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பிக்கை. நாடக மேடையில் இரு கதிரைகள் வைத்து வல்லியூழ்வாரும் அம்மையும் அமர்ந்திருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு பூசை செய்யும் வழக்கமும் இருந்ததாக பேராசிரியர்

சன்முகதான் அவர்களின் ‘இந்தி மற்தான்’ நால் குறிக்கின்றது.

நெல்லன்டை அம்மன் ஆலயத்தில் ஒரு தடவை அண்ணாவி மார் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து நேர்த்திக் கடனுக்காக பவளக்கொடி நாடகத்தை மேடையேற்றினார்கள். இதில் சுபத்திரை ஆழ்வார், கம்பராழ்வார் என்று பெயர் பெற்றுவிட்ட ஆழ்வார் கிருஷ்ணாக வேடமேற்றிருந்தார்.

கிருஷ்ணாக அவர் மேடையில் தோன்றியதும் ரசிகர்கள் பக்திப் பரவசத்துடன் எழுந்து

- தெளிவுத்தை ஜோசப் -

நின்று, கிருஷ்ணாக அவர் மேடையில் தோன்று அமர்ந்துவில்லை கூமாரும் கூப்பித் தொழுது வழிப்பட்டு ஆழ்வாரும் செய்துவிட்டு. கூமாரும் மறுமகனின் நடிப்புத் திறம் கொண்டவர் இவர்.

கிருஷ்ணாழ்வாரின் திருமண வயதில் இவரது பெற்றோர் தங்கள் உறவினரான இலட்சுமி என்னும

நாடகக் கவிமணி...

124ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

இவர் ஸ்திரிபார்ட் பாகமேற்றுப் பெண்ணாக நடித்த நாடகங்களில் ராஜபார்ட் நடிகர்களாக பிரபல நடிகர்கள் நடித்துள்ளனர். தென் னிந்திய ராஜபார்ட் நடிகர்களும் இவர் ஒரு ஆண் என்ற நினைவே இன்றி தங்களை மறந்து காதல் செய்ததாக அக்கால நாடகக் காரர்கள் கூறியுள்ளனர்.

பெண் வேடங்கள் மட்டுமின்றி ராஜபார்ட் வேடங்களிலும் கிருஷ்ணாழ்வார் ஜோலிக் கவே செய்துள்ளார்.

பவளக்கொடி	-கிருஷ்ணன்
கிருஷ்ணலீலா	-கிருஷ்ணன்
அம்பிகாவதி	-கம்பர்

மேலும் நாரதராக, சத்தியழுர்த்தியாக, இயம்

னாக, காளிதாசனாக, அவர் ஏற்று நடித்த பாத்திரங்கள் இவருக்கு பெயர் ஈந்தவை.

தென்னிந்திய இசை நாடக மேதை என பெயர்பெற்றிருந்த செந்திவேல் தேசிகர் தனது குழுவுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து நாடகம் போடுகிறவர். கிருஷ்ணாழ்வாருக்கு அவரை யும் அவருக்கு கிருஷ்ணாழ்வாரையும் வெகு வாகப் பிடித்துக் கொண்டது.

தேசிகர் ராஜபார்ட்டாகவும் கிருஷ்ணாழ்வார் ஸ்திரிபார்ட்டாகவும் நிறைய நாடகங்களில் நடித்துள்ளனர்.

வார்ளிக்திருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திரா போன்ற நாடகங்களில் இருவரும் ஜோடியாக நடித்து பார்வையாளர்களை மகிழ்வில் ஆழ்த்தியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமின்றி மலையக்குள் நாவல் நகர், பண்டாரவளை போன்ற இடங்களிலும்

மட்டக்களப்பிலும் இந்நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

கிருஷ்ணாழ்வாரின் நடிப்புத்திறமை கண்டு செந்திவேல் தேசிகர் தம்முடன் அவரை இந்தியாவுக்கும் அழைத்துப்போய் அங்கும் நாடகங்களில் அவருடன் நடித்து பல நாடகங்களை மேடையேற்றி கிருஷ்ணாழ்வாருக்கு இந்திய மக்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றார்.

மலேசிய நாட்டின் தமிழ் ரசிகர்கள் கிருஷ்ணாழ்வாரை தங்கள் நாட்டுக்கு வரவழைத்து நாடகங்கள் மேடையேற்றச் செய்து பார்த்துக் களித்ததுடன் ‘இலங்கை திலகம்’ என்னும் பட்டமும் ஈந்து கெளரவித்துள்ளனர் (1933). அண்ணாவியாராக செயற்பட்ட கிருஷ்ணாழ் வார் புதுப்புது நடிகர்களை உருவாக்கினார். அவர்களுடன் சேர்ந்து நடித்தும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி உயர்த்தினார்.

ஆத்து இசை நாடக வரலாற்றுடன் இரண்டறக் கலந்து நின்றவர் கிருஷ்ணாழ்வார். பின்திய

ஜம்பதுகளில் கரவெட்டியில் அண்ணாவி ஆழ்வாருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடந்தது. நெல்லையை சந்தியிலிருந்து கரவெட்டி பிள்ளையார் கோவில் வரை அண்ணாவியார் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டார் என்று குறிக்கின்றார் பேராசிரியர் கா.சிவத்தமிபி அவர்கள்.

அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் இலங்கை கலைக்கழகத்தின் வருடாந்த நாடக விழா வின்போது கிருஷ்ணர்வார் சிறப்பு விருந்தி ணராக அழைக்கப்பட்டு கெளரவிக்கப்பட்டார். இந்த நாடக விழா கொழும்பு லும்பினி அரங்கில் நடைபெற்றது என்பது குறிப்பிடக் கூடியது. 1967 இல் தனது 72 வது வயதில் கிருஷ்ணாழ்வார் அமரராணார்.

theliwathai.joseph@thaiveedu.com